

יין הנשיא - שמפניה
ברנדי אקסטרה פיינ

ברנדי 777

ורמוט לבן מתוק

ורמוט דריי

לסעודה-כרמל הוק

ואדום עתיק

מוסקט-לדסרט

כרמל
מזרחי

סיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

אמנות

כנראה בקונצרט עם התזמורת הפילהארמית. תיאום את בואו של הכנר אתה, וכי אין לה תאריכים פנויים למטרה זו. הכנר יופיע אי-פוא בלחיות תזמורת קול ישראל הירושלמית, שתורחב במיוחד לצורך זה ובלחיות תזמורת חסידה, וינגן בארץ את הקונצרט לכינור של פגניני ושל צ'יקובסקי. . . . נתן אלתרמן, יחזור בקרוב לבימה הקלה לאחר היעדרות של שנים רבות. הוא הבטיח לחבר פזמון למען להקת השריון, בה משחקת כבר השאר בתור, תרצה אתה, שהופיעה כבר קודם לכן, במת התאטרון הקאמרי. שיר אחר של אלתרמן, מחלוצי שלמה המלך, הלקוח מתוך ספרו האחרון, ספר התיבה המזמורת, יושמע בתוכנית הבאה של להקת סמבטיון, בלחית מוסיקה של נעמי שמר. . . . **לערב שכולו אימפרוביזציה** הפכה בתיאטרון הקאמרי הצגת הערב אימפרוביזציה שנערכה במבואי השבת האחרונה. כרגיל, חייב מנהל הבמה לוודא לפני תחילת ההצגה אם כל השחקנים נוכחים במקום, אך מחמת מחלתו לא בוצע דבר זה, ולאחר התחלת ההצגה התברר לפתע כי שניים מהמשתתפים עודם חסרים. ה' אחד מהם, שהופיע כעבור זמן קצר כשהוא צולע על ירכו, היה האקורדיוניסט משה רון, שהוא גם שופט כדורגל. התברר, כי באותו יום שימש כשופט במשחק שנערך בין קבוצת בנייהודה למכבי רחובות ובגלל שיפור טו (השונה) של הקהל הצ' ליחה המשטרה רק בקושי להוציאו חי מהמגרש. ההי עדרות השנייה, של הזמרת ריקה זורא, היתה ממושכת יותר. התיאטרון ניסה להז' עיק כתחליף את המבצעת הקודמת של אותו תפקיד, בתיה לאנצט, אך התברר כי היא הלכה לקולנוע. ברגע האחרון התגבה חיה הררית, שהיתה נוכחת באולם, ל' עלות לבימה ולמלא את מקום הזמרת, מעשה אימ' פרוביזציה. אולם בסופו של דבר היתה אימפרוביזציה זו מיותרת: ריקה זורא הגיעה לתיאטרון ברגע האחרון מ' מש, אחרי שאחד מאנשי ה' תיאטרון התגרב לשמש כ' בייביסיטר לבתה, תחת ה' בייבי סיטר שהיה צריך להגיע ולא בא. . . . **אלון מוטר** הצגות — זהו התואר הבלתי-רשמי בו זכה איש הנהלת התיאטרון הקאמרי אברהם בוגאטיר. אחד ממנהגי התיאטרון הוא לע' רוך בכל הצגת בכורה טוטר-הצגות, בו מפקיד כל משתתף פתק חתום הכולל ניחוש על סיכויי ההצגה. מסתבר, כי בוגאטיר זכה בתואר בשל האופטימיות המוזקדת שלו. הוא היה היחיד שניבא כי הצגת בגלל חגורה תעבור את המאה — ועתה הגיעה ההצגה ל-150 הופעות. סיכויים דומים נתן גם למלאך האבן, שהגיע כבר ל-75 הצגות, ועוד המסך נטוי. ניחושו הנוגע האחרון של בוגאטיר: כי הצגת בית הבלות תעבור את ה-150. כל אנשי התיאטרון מתפללים לנצ' חינו גם הפעם.

זמר מונטאן
הרוצח של יום א'

לא בגד בהם לחלוטין: בין הראשונים שהי' טו אוזן למרמם, היתה הזמרת קסניה-הקומה אדית פיאף, אף היא מן המבקרות העתידות בישראל השנה. אדית פיאף, שזכתה מזמן בתואר: אמא של הזמרים הצרפתיים הצעיר' רים, החליטה כהרגלה כי אסור להניח לצעיר' רים המוכשרים הללו ללכת לאיבוד. בעזרתה זכו התשעה להשתלם לראשונה בשירה וב' תורת-המוסיקה, לקשרים הנוצחים בעל-הבידור הצרפתי ולעזרתם של מלחינים ומצ' בידים מקצועיים. סיכוב הופעות מוצלח באר' צית-הברית ביסס לבסוף את מעמדם.

הקומפאניון זה להשאנטון, לא היתה זוכה לכך, אילמלא היו הופעותיה טבועות בחותם המיוחד לה של ביצוע הומוריסטי רענן, ההופך כל פזמון להצגת מערכון זעיר ומ' שעשע, שופע המצאות בימתיות חריפות. אך העיקר הוא, כמובן, הזמרה עצמה.

מאחורי הקלעים מצעד פזמוני העבר

"היו זמנים" — זה יהיה שמו של מצעד פזמונים מיוחד במינו שתערוך ועדת העשור בהיכל התרבות בראשית חודש מאי, לקראת חגיגות יום העצמאות הבא. במצעד זה, אותו יביים איש בצל ירוק אורי זוהר, יושמעו 37 פזמונים שהיו השלאגרים היש' ראליים בעשר שנות המדינה. מדוד והיי' הגיף דרך אתחלתן לו עם סמל ועד 12 טו'. זמר נודד וחקטר 70414. את הפזמונים יוש' מיעו במיתר האפשר המבצעים המקוריים, ביניהם הצ'יטסטרון (בחלקו), יפה ירקוני, צדוק סביר, להקת הנח"ל, בצל ירוק, להקת האש, שמעון ישראלי, רמה סמסנוב ומקהלת הסטודנטים הירושלמית. את קטעי הקישור שבין שיר לשיר יכתוב דן בן-אמוץ. . . . **רונ'יירו ריצ'י**, הכנר האמריקאי-איטלי קי הצעיר שיבקר בקרוב בארץ, לא יופיע

בקרוב מילים עם מוסיקה

"את שמי הפרטי", מספר איב מונטאן, הזמר-השחקן הצרפתי העומד להופיע ביש' ראל, "נתן לי אבי על שמו של איב הקדוש, פטרונם של עורכי-הדין. הוא היה סבור כי המלים יש בכוחן לעזור למי שיוודע להש' תמש בהן. הוא לא התכוון, כמובן, למלים עם מוסיקה. ואילו את שם המשפחה ה' בימתי שלי קיבלתי בהופעת הבכורה שלי, באולם נידח בפרבר במאססי בו הופיעו חובבים שחלמו על קריירה בימתית. מנהל התוכנית החליט ששם משפחתי האמיתי, ליווי, אינו מתאים. באותו רגע נזכרתי, משום מה, בהד-קולה של אמי, שהיתה צר' עקת לי באיטלקית, כשרצתה לקרוא לי ל' עלות הביתה לאכול, איב, מונטאן! וכך הפכתי לאיב מונטאן."

אפס בחשבון. אולם לא בנקל רכש לו איב מונטאן בן 38 את שמו הטוב. כומר הממלא אולמות-ענק בפאריז, בלונדון, בארשה, במוסקבה ובקאהיר. איבוי ליווי נולד למשפחת איכרים כפרית איטלקית במחוז טוסקאנה ההררי, עקר עם הוריו בהיותו בן שנתיים לעיר-הנמל הצרפתית הדרומית מארסי, מקום בו גדל על חופי הרכ'. "בבית-הספר", הוא מודה בגילוי-לב, "הייתי תלמיד חלש מאוד. לא יכולתי להת' רכו. בחיבור צרפתי, גיאוגרפיה והיסטוריה הייתי חזק למדי, אך בחשבון קיבלתי אפס". בילוי הזמן היה גם הוא אופייני לדור' העוני. "כשהייתי בן 10", הוא מספר, "נהג' תי להסתתר יחד עם חברים בני-גילי במג' הרה, וחכינו שם לכבוא הרכבת. כשהגיעה, רצנו לפניה והשתדלנו שתשיג אותנו הרחק ככל האפשר. רק בדרך נס לא נדרסנו."

עוזר במספרת-ישים. תקופת השע' שועים הסתיימה לגבי בן הפרבר המארסייאי מוקדם מאוד. בגיל 12 כבר היה פועל בבית' חרושת לשקיקי מאקארונ, ובגיל שלוש' עשרה כבר היה מוכבל. לאחר מכן, הועיד לו הגורל את הפגישה הראשונה עם מי שהיו עתידות להיות מעריצותיו הגדולות בעתיד: הגבורות. הוא הפך לעוזר במספרת' נשים שפתחה אחותו. "במשך שנים", מספר הוא על לבטי התבגרותו, "חשבתי שאני מוכוור ללא תקנה. כשהייתי לבדי במספרה, הסתכלתי במראות וקיללתי את הגורל ש' העניק לי דמות כזאת. אני טיפס ומכווץ ועני, אמרתי לעצמי, אני ביישן וכלומניק". אחר כך באה המלחמה. איב מונטאן כבר הספיק להופיע כחובב פה ושם, אך חלום הכוכב אשר טיפח בלבו בימי הטיפשעשרה היה עדיין חלום בלבד. הוא הפך לפועל מספנה, גויס לצבא — ושר בכל מקום שמצא שומעים. בהדרגה התרחב קהל ה' שומעים במידה כזאת, שסיגנונו החופשי המיוחד של איב מונטאן הקנה לו מוניטין עולמי. הוא הצליח לא פחות על עד בקול' נוע, בבצעו את תפקידיו המפורסמים בשכר האימה ובצי' המכשפות.

רוצח של יום א'. איב מונטאן, המח' ויק בהשקפות קומוניסטיות קיצוניות, אוהב בחייו הפרטיים דחאק את הנוסח העיר' בורגני, חלומו של כל צרפתי ממוצע. את סופיה-שבוע הוא אוהב בלילות בביתו הכפ' רי, בו הוא מססח משקחי של פרה אחת, ארבעה חזירים ועופות. נישואיו עם השח' קנית סימון סיניורה, שתבוא אתו גם היא — מבלי להופיע — מפורסמים ביציבותם בחוגי האמנות הצרפתית. בבואו לישראל — במסגרת סיור של 18 חודש במזרח הקרוב והרחוק, אוסטרליה, אפריקה ודרום-אמריקה — יופיע איב מונ' טאן בלחיות תזמורת של שבעה מנגנים בניצוחו של בוב קאסטלה, בתוכנית נבחרת של 24 שירים, ברובם בלדות עממיות או כמו-עממיות, מן הסוג שהיקנה לו את תהי' לתו. כבר שמוניהם של השירים יש בהם כדי ללמד על תוכנם המיוחד. בין השאר: החתולה של השכנה, המלחמה על הדגודה, מנצח התזמורת מאוהב והרוצח של יום א'.

בצל צרפתי ירוק

תשעה גברים בלי נערה אחת, בלי פסנתר וכלי תזמורת — זוהי להקת הקומפאניון דה להשאנטון (בעברית: חבורת הזמר) הער' מדת לבוא לישראל בקרוב לסיבוב-הופעות שני. "אין לנו צורך בכלי נגינה וליחוי", הם אומרים. "כל הכלים תקועים בגרונותינו". החבורה החלה את דרכה ממש כמו בצל ירוק בישראל. תשעת הבחורים נפגשו זה בזה באחת היחידות של הצבא הצרפתי, בימי מלחמת העולם השנייה, החלו שרים בצוותא שירים עממיים בעיבודים עצמיים. כעבור

תדריר הצגות

- **הפותר מוונציה** (הבימה) — ה' נטינות להגן על שילוק היהודי, לא הר' עילו לשילוק, אולם היוקו לשקספיר.
- **נורה** (התיאטרון הקאמרי) — מוצג היסטורית-איטרוני מימי מלחמת האשה לעצ' מאותה חנה מרון — זאת אומרת מעולה.
- **אופרה**
- **לה טראוויאטה** (האופרה חישי' ראצית) — אמלינה ודיוויטה, בתפקיד ה' ראשי, יפה ומלוכרשת כל-כך, עד שאפשר לשאת גם את כל השאר.
- **הערוכות**
- **תור הזהב של אמנות חי**
- **לאנד** (ביתן הלנה רובינשטיין) — רמב' רנדט, פרנס האלס וכל השאר. אסור להחמיק.
- **בידור**
- **איב מונטאן** (היכל התרבות) — ראה לעיל.

מצעד מקלטי אמרן

הפיקס

אמפא בע"מ

תל-אביב חיפה ירושלים

אולנים אולנים